Arta între om și creație

On Iulie 29, 2016

Ridică-ți „particularul" la nivel artistic, integrând în opera ta toate experiențele și toate motivele care te-au determinat să te redescoperi în modul cel mai autentic.

Eisenstein lucrează la film absorbit cu totul de pasiunea pentru subiect, preocupat întreaga zi numai de Pușkin. Apar variante, numeroase schițe, scenariul se conturează. Paralel, se precizează și gândurile sale privind filmul în culori despre care scrie studii teoretice pe care le va continua până la moarte (ultimul rând, scris, și întrerupt de moarte, va fi al unui nou studiu despre culoare).

Douăzeci și două de manuscrise cuprinzând cercetări despre culoare, care însumează sute de pagini, se află în arhiva sa: cercetări despre ceea ce numește "funcția dramatică a culorii".

Pentru prima oară în creația sa, acum, în acest film despre Pușkin, dragostea poetică apare în tema erotică cu valorile ei psihologice nuanțate. După metafora acid sarcastică din filmul "Vechiul și Noul", după parodia caricaturală din "Romanța sentimentală", după erotismul biologic din "Que viva Mexico", după simbolicul și stilizatul erotic mineralizat din "Alexandr Nevski", acum, pentru întâia dată, dragostea devine tema unui film, înfățișată nuanțat, cu o observație psihologică de mare finețe asupra mobilurilor și evoluției sentimentului erotic.

*Eisenstein dorește să-l reabiliteze pe marele dramaturg, Pușkin, în filmul sau, anulând imaginea don-juanului și înlocuind-o cu cea a unui autentic și intens îndrăgostit. **

Leadership: Poți să introduci în creația ta experiența de a fi un tot unitar, înfățișând-o nuanțat, cu o observație psihologică de mare finețe, asupra mobilurilor și evoluției manifestărilor personale?

Ca să fie înțeleasă cât mai profund rațiunea artistului, încât însăși arta lui să fie considerată o operă remarcabilă, o experiență în sine capabilă să-i aducă trăiri și cunoștințe cu care nu s-ar fi putut îmbogăți altfel, trebuie să ni-l imaginăm ca o carte deschisă spre un alt artist. Întotdeauna artistul, înălțat moral și emoțional de parcurgerea palpitantă a unei existențe superioare, prin materializarea unor idealuri pe care le-a apărat ani întregi cu răbdare și suferință, posedă două proprietăți definitorii.

Mai întâi o proprietate a minții, învăluindu-l ca o aureolă: aceea de a atinge cunoașterea adevărurilor absolute, dându-i o mai largă libertate de interpretare a imaginii pe care și-o creează despre sine. Şi o proprietate a aspirațiilor sale remarcabile: de a integra în opera sa toate experiențele, toate motivele care l-au determinat să se redescopere în modul cel mai autentic.

Pentru a te redescoperi în modul cel mai autentic, încât arta ta să-și câștige meritul de a fi autentică, trebuie ca lumea să te perceapă drept o imagine plină de sentiment, care întărește perfecțiunea prin culoare, apoi să plaseze această imagine în prelungirea unei existențe superioare. O existență plină de sens, prin faptul că are impact puternic și profund asupra modului de abordare a Creației, făcând apel la o rezultată a experienței de observație psihologică de mare finețe asupra mobilului și evoluției anumitor sentimente.

Omul care aprinde o scânteie de sens în evoluția gândirii sale este o consecință a motivelor care îl împing spre tărâmurile artei ce are în centrul esenței ei autenticitatea

trăirii sentimentului de "valoare personală concentrată într-o imagine".

Creația este acea marcă a leadershipului care rezistă la condiții extreme, pe care nu ai cum s-o înțelegi dacă nu ești un roman plin de viață, plin de secvențe înflăcărate, în care eroul este nevoit să lupte cu greutățile vieții mai întâi de unul singur.

Așadar, creația este o reflectare a experienței de a fi un tot unitar și de a fi într-o strânsă uniune cu eroul pe care îl reprezinți. Aceasta este una din efectele afirmării tale ca artist.

Artistul care introduce în propria lui creație experiența de a fi un tot unitar, înfățișând-o nuanțat, cu o observație psihologică de mare finețe asupra mobilurilor și evoluției manifestărilor personale, ajunge să afirme că el nu este doar un efort simbolic de a se redescoperi, nu este doar un arhetip simbolic care provoacă autoanaliza, nu este doar un triumf simbolic al vreunei forme de entuziasm din mijlocul evenimentelor.

Ci, desființând și ultima barieră care-l separă de infinitul unor șoapte, de efectuarea unei călătorii dusă până la capăt, el ajunge să redea în opera sa acea profunzime a înțelegerii personale care permite celorlalți să vadă modul cum el însuși s-a format: între dragoste și ură, între greu și ușor, anulând imaginea unui încercat al sorții și înlocuind-o cu cea a unui autentic și intens îndrăgostit de viață.

Înainte de a-ți măsura evoluția în cadrul leadershipului, învață să te redescoperi în calitatea ta de creator al lumii în care trăiești, contribuind la construcția unei imagini care reiese din mișcarea sentimentului spre idealul artistic pe care vrei să-l atingi.

Arta între om și creație poate reprezenta o dificultate de comunicare a unor mesaje pline de adevăruri dacă nu reușești să-ți exprimi manifestările existenței în vârful scării valorilor care se perpetuează, printr-o dinamică a dezvoltării, spre beneficiul cunoașterii de sine.

Particularul este un tip de conexiune între tine și rezultatele experiențelor tale, transformată treptat într-o creație unică.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/arta-intre-om-si-creatie.html